Až budem to mít

Lenka Filipová / Zdeněk Rytíř

Ami **Dmi**
Kup mi den, kup mi noc a já ti koupím svítání
G **C**
kup mi smích, kup mi pláč a já ti koupím toulání
Dmi **G**
až budem to mít, tak budem si žít.

Ami **Dmi**
Kup mi mrak, kup mi déšt a já ti koupím náledí
G **C**
kup mi smích, kup mi žár a já ti koupím souhvězdí.
Dmi **G**
až budem to mít, tak budem si žít

(Emi G)
* já dobře vím, že štěstí se neprodává.

C **Ami**
R: Já ti dám víc než mám
Dmi **G**
víc než máš, když jsi sám
C **Ami**
dám ti lásku co mám, co mám
Dmi **G**
dáš mi lásku co máš, co máš.

Kup mi stín, kup mi tón a já ti koupím vzdálenost
kup mi rok, kup mi čas a já ti koupím přítomnost.
Až budem to mít, tak budem si žít

(Emi G)
* já dobře vím, že štěstí se neprodává.

C **Ami**
R: Já ti dám víc než mám
Dmi **G**
víc než máš, když jsi sám
C **Ami**
dám ti lásku co mám, co mám
Dmi **G**
dáš mi lásku co máš, co máš.

Až se zeptá ráno

G D G D
Až se zeptá ráno, co jsem dělal v noci
G D
proč jsem nevyspalý
B F C G
řeknu, že ti sukně klouzala po bocích
D
a tak jsme si hráli.

Až se zeptá poledne, co jsem dělal ráno
když se zvedly mraky
zeptal jsem se "ty spíš?", ty jsi řekla "ano"
a tak jsem spal taky.

Až se zeptá večer, co jsem dělal v poledne
proč jsem nepracoval
řeknu, že jsi spala ještě pořád vedle mne
a tak jsem tě choval.

Až se zeptá ráno, co jsem dělal v noci
případně za šera
řeknu, že ti sukně klouzala po bocích
prostě jako včera.

Býlí kůň

Ballada wagonowa

A D E^7 A D E^7 A
Kůň bílý pádí vlaků vstříc
E^7 H^7 E
Já nastavuji větru líc
D E $F^{\#}$mi
Tvůj kůň se žene blíž a blíž
D A E^7 A D E^7 A
Jen chvíli už mě uvidíš.

Zas na rtech cítím slaný žár
I chuť tvé touhy, vzdechů pár
A známá píseň zavane
sem, skrze vlasy zcuchané.

To loňské léto, moře, jas
A modré světlo zpod tvých řas
Zlé ruce láskou zjemnělé
mě pořád pálí po těle.

Když slunce zhasne zbývá dým
A racek s křídlem zlomeným
Co loď tvou dlouho provázel
A křičel, když jsi odcházel.

A D E^7 A D E^7 A
Kůň bílý cval svůj otáčí
E^7 H^7 E
Však stovkám koní nestačí
D E $F^{\#}$mi
To přece kdekdo z města ví
D A E^7 A D E^7 A
Že tenhle vlak tu nestaví.

Tak odpusť mi můj telegram
Zas ty teď budeš víc než sám
V tvé hlavě vzňal se plamínek
sletoval drát vzpomínek.

Kůň bílý mizí v stopách mých
Jak letní víno, letní hřích
Snad váháš nad tím - co já vím
Že srdcem tvým jen projíždím.

Bílý motýl

D **G**
Bílý motýl sek' sebou o asfalt

a hvězdy se pohnuly
D
a hvězdy se pohnuly.

Bliká a svítí nad cestou červená
byl první co z nebe spad
byl první co z nebe spad.

Malý a křehký, ten motýl byl sebevrah
jen děti se nesmály
jen děti se nesmály.
G D
R: Kde je ta síla
kde je ta síla
kde je ta síla.

Motýlí výkřik a rána, a buďte tu veselí
jen jeden se otočil
jen jeden se otočil.

Jak střepy pro štěstí do kapsy dal si ta křídla
a ruce si pořezal
a ruce si pořezal.

Vzlétl a pochopil a dal slovům správný řád
a děti tleskaly
a děti tleskaly.
R:
Vzpomíná na lidi, co pro pravdu do ohně šli
někdo se rozčílil
někdo se rozčílil.

Podává ruku a světlo, a světlo v očích má
kdo to tu nešetří
kdo to tu nešetří.

Motýlí přání a slib a hvězdy padají
děti se usmívaj
děti se usmívaj.

Blázni umírají nadvakrát

Emi H7 Emi H7 E
Často se bráním smutnění
Ami Gdim Ami
zdá se mi všechno zbytečné
D D7 G
člověk se časem nechtě mění
D G G/F# Emi
a nevím, máme cíle společné
G7 C H
vím jen, že chci hrát a že je brzo umírat
C H Emi
mít stále něco před sebou, to uznávám, to uznávám.

A láska, ta na muziku žárlí
třebas to nikdy nepřizná
a lidi kolem, co zestárli
dávno mě mají za blázna
já to beru a dál jej chci hrát, je tak snadné umírat
a za záda si ruce dát, to nejsem já, to nejsem já.

Ami D
R: Potkávám přítele jak dřív
G Hmi Emi
chtěli jsme spolu zase hrát
Ami D
říká, k čemu to hraní za pár piv
G G/F# E
já na to, ty jsi tak trochu umřel snad
Ami H
přece blázni umírají nadvakrát.

Každý den bác, osum a půl
je tohle všechno co sis přál
vystát frontu na plný stůl
a pak už nic, tak co je dál
myslíš, že máme na to hrát, je tak smutné umírat
vím, mívám strach do toho jít, snad jej překonám
snad jej překonám.

R: Potkávám přítele jak dřív….

Bylinky

G Cmi G
Bylo mi bídně a zůstal jsem sám
G Cmi G
Mosty jsem spálil a šel Bůh ví kam
G Cmi G
Chytit se stébla já neměl jsem sil
G Cmi G
Prostě už dál nešlo žít jak jsem žil

G Cmi G
- Najednou jsem ucítil divoký kmín
- Třezalku lýkovec mátu a blín
- Na louce dívka já pohnout se bál
- Bylinky sbírala ohýnek hřál

D G
Každý z nás hledá ten svůj lék

Svůj balzám co by svlék
Cmi G
Jednou žal a podruhé zas trápení
Cmi G D
Hledáš dál v úhoru a v kamení, v kamení.

Dál půjdeš Bůhví kam
Svůj lék si najdeš sám
Rozkvétá kde to možná nečekáš
Balzám svůj najdeš v rukou člověka
Když nečekáš ten dar

Řekla mi vítej a přisedni blíž
V dobrém jsi přišel tak ochutnat smíš
Beze slov zbytečných pili jsme čaj
Chutnal jak louka a voněl v něm kraj

- Za všechno mohlo jen bylinek pár
- Vůně té louky a ohýnku žár
- A já zas cítil že začínám žít
- Co bylo dál na tom nezáleží

Každý z nás hledá ten svůj lék
Svůj balzám co by svlék
Jednou žal a podruhé zas trápení
Hledáš dál v úhoru a v kamení

Dál půjdeš Bůhví kam
Svůj lék si najdeš sám
Rozkvétá kde to možná nečekáš
Balzám svůj najdeš v rukou člověka
Když nečekáš ten dar

Čínský restaurant

E
Čínský restaurant v Pražský ulici
na oběd choděj' tam úředníci.

Místo příborů hůlky harašej
ten pán u stolu dal si "ču-žou-švej".

Rychle letí čas, volá kancelář,
a tak, myšky, šup, zpátky dupy-dup, ťaj ťaj ...

Objednaný stůl, u něj sedím sám
když dojde k placení, šikmý oči mám.

Končí iluze a je po hraní
pryč jsou peníze, tak zas po braní.

Dobrodružství s bohem Panem

Ami G
Je půlnoc nádherná, spí i lucerna
F E
tys' mě opustil ospalou
Ami G
tu v hloubi zahrady cítím úklady
F E Ami
s píšťalou někdo sem kráčí
C G
hrá náramně krásně a na mě
F E
tíha podivná doléhá
C G
hrá náramně, zná mě, nezná mě
F E Ami
něha a hudba až k pláči.

Pak náhle pomalu skládá píšťalu
krok, a slušně se uklání
jsem rázem ztracená, co to znamená
odháním strach, a on praví
Pan jméno mé, mám už renomé
Pan se jmenuju a jsem bůh
Pan, bůh všech stád, vás má, slečno, rád
jen Pan je pro vás ten pravý.

Ráno, raníčko, ach, má písničko
Pan mi zmizel i s píšťalou
od Pana, propána, o vše obrána
ospalou najde mě máti
hrál a ve tmě krásně podved' mě
kam jsem to dala oči, kam
Pan, pěkný bůh, já teď nazdařbůh
počítám "dal" a "má dáti".

Historka

Emi
Drží se pod paží domů se vedou
Ami Ami^{7} D Emi
domov je nádraží s čekárnou hnědou
Emi
hnědou jak funebrák co smůlu nosí
Ami Ami^{7} D Emi
po tmě a po špičkách vklouznou tam bosí.

D
R: Prostřený stůl do rány sůl
G C D Emi
a padání víček a hodin co tikají.

Svědek se červená a matky blednou
věrná či nevěrná tak ještě jednou
naposled se vás ptám z lásky či bez ní
někdy vše spálí mráz a hudba nezní.

R: Z kamarádů jen přátelé
a dohadů po třídě poslední zvonění.

Jeden se obhájí odvahu sbírá
ničím se netají límeček svírá
a schody po dvou sotva je vnímá
letí tou chodbou rád zapomíná.

R: Na prostřený stůl života půl
a padání víček a hodin co tikají.

Zpráva je úřední taky tak studená
ulice polední pustá a znuděná
už jí to nebaví padat jak kamení
lidé se nezdraví smutní a znavení.

R: prostřený stůl / z kamarádů
života půl / jen přátelé
a padání víček a hodin co tikají.

Holka z venkova

Paleček / Janík

C G#dim Dmi7 G7
Už mě můžeš svíst, z cesty která vede do neznáma
C G#dim Dmi7 G7
už mě můžeš svíst, říkavala moje máma
F A#dim Emi A7
že mě může spasit čistá duše nevinná a to jsi Ty
Fmaj G C C G#dim Dmi7 G7
holka z venkova, už mě můžeš svíst

Už mě můžeš svíst,já chci si tykat s tím tvým směšným strejdou
už mě můžeš svíst,na tu vaši náves navíc dva lidi se vejdou
mě město vůbec nebaví a nevinná jsi jenom Ty
holka z venkova, už mě můžeš svíst

F Emi
Vím žes měla představu , hodit venkov za hlavu
D7
vím žes umřít chtěla moc
G
jinde než kde psi a lišky dávaj dobrou noc

Už mě můžeš svíst, z cesty která vede do neznáma
už mě můžeš svíst, říkavala moje máma
že mě může spasit čistá duše nevinná a to jsi Ty
holka z venkova, už mě můžeš svíst

Imaginární hospoda

Emi **Ami7**
Rok uplynul, a je zase po pouti
Hmi7 **Ami7**
vracíme se domů od Malinů
Emi **Ami7**
čas hlídají teď k ránu už jen kohouti
Hmi7 **Ami7** **D**
a my dvěstě metrů jdem snad hodinu, hodinu, hodinu.

Ami7 **D**
*: Rozhlídnu se po měsíci
G **G/F#** **Emi**
zda mraky jeho světlo nepropustí
Ami7 **D**
ale kdepak, zamračeno, zataženo
G **G/F#** **Emi** **Ami7** **D**
jen lampa na ulci svítí svítí v Ústí, v Ústí nad Orlicí
Ami7 **D**
a slabě mrholí, všude už je zavříno.

Hmi7 **Ami7**
**Ten rok, kluci, hergot kruci, zase přines kulový
D
ale příště, fakticky už příště, jen neslibuj Olino.
Hmi7
Hele, tady tohle parkoviště
Ami7 **D**
zde přeci stála hospoda, Frimlovi, Frimlovi
Ami7 **D**
a zde se čuralo, a tam se pivo točilo
Hmi7 **Ami7**
v téhleté kaluži, tady stál věšák na kabát
D
sem ses posadil, tudy se chodilo
Hmi7 **Ami7**
přeci, kluci, hergot kruci, dnes ještě nepůjdem spát
Cmaj7 **D**
zaparkujem? Se ví, že zaparkujem!

G Ami⁷ Hmi⁷
R: V imaginární hospodě hned jsme si sedli
G Ami⁷ Hmi⁷
u imaginárního stolu půllitry jsme zvedli
Ami⁷ D
na imaginárních židlích imaginární řeči vedli
Ami⁷ D
po roce spolu, s pocitem, že jsme v pohodě
Ami⁷
už dávno ne.

Emi Ami⁷
Další rok uplynul, moc o sobě nevíme
Hmi⁷ Ami⁷
jen to, že z mnohých plánů jsme slevili
Emi Ami⁷
že je pár věcí, za které se stydíme
Hmi⁷
každý na někoho něco ví
Ami⁷ D
jak jsme se změnili, změnili, změnili.

Ami⁷ D
*: Rozhlídnu se po měsíci
G G/F# Emi
jestli ještě nám svůj koncert spustí
Ami⁷ D
ale kdepak zamračeno, zataženo
G G/F# Emi Ami⁷ D
jen lampa na ulici svítí svítí v Ústí, v Ústí nad Orlicí
Ami⁷
a slabě mrholí.

R: V imaginární hospodě cítíme tu vadu
u imaginárního stolu podepřenou bradu
na imaginárních židlích v lokále vzadu
zpíváme spolu s pocitem, že jsme v pohodě
píseň beze slov.

Na na na ...

*: Rozhlídnu se po měsíci
jestli ještě nám svůj koncert spustí
ale kdepak zamračeno, zataženo
jen lampa na ulici svítí, svítí v Ústí, v Ústí nad Orlicí
a nebo kdekoli ...

Jednou kdo ví

Heuréka

Dmi Gmi Dmi
Jednou kdo ví, bude kámen tu kvést
B7 A7 Dmi
Jednou kdo ví, bude vůni svou nést
F G B7
kdo ví snad smím ptát se já podivín
Dmi CBF Dmi A7 Dmi
když vím, že líc rub má, že líc svůj rub má
Dmi CBF
Ptám se zítřka co nám z květů pak zůstat má
Dmi A7 Dmi
co nám z květů pak dá.

Jednou kdo ví, bude láska mít chrám
Jednou kdo ví, co však víc teď se ptám
kdo ví snad smím ptát se já podivín
když vím, že líc rub má, že líc svůj rub má.

Ptám se zítřka co nám z citů pak zůstat má
co nám z citů pak dá .

Jednou kdo ví, bude bílý i sníh
tenkrát až den všechno nám naplní
kdo ví snad smím ptát se já podivín
když vím, že líc rub má, že líc svůj rub má.

Ptám se zítřka co nám ze snů pak zůstat má
co nám ze snů pak dá.

Jeho stará...

F
Že láska kvete v každým věku
G
snad jinde však doma reku
C **G# G F**
tam mi tendle slogan nějak ne…la..dí
F
Dřív sem míval sexy čudlu
G
teď mám doma divnou šmudlu
C **G# G F**
se kterou jenom zub času do…vá..dí

B **F**
®: Ta moje stará estráda, ta nechápe
G G# A B H C C# D
že se jenom těžko stýká eroze a erotika
G **D7**
Moje stará smrdí potem, ale i predtým
G
a tak držím půst

a jsem ztuhlý jako totém
D7 **G**
když zjistím při polibcích, co jí vane z úst
C7 **G**
a po svatbě ňák přestala bejt sexy
C7 **G D7**
lásku k ní žvejkám jako ztuchlý keksy
G
Moje stará smrdí potem
D7 **G**
ale i predtým, tak jinde bych si zgust

Televizní Tutti-Frutti
hltám holky jako pruty
stará nasupeně mizí z pokoje
v posteli se hrozně čílí
sliny škvírou v zubech střílí
když sním tiše nad stránkami Playboye.

®: ..... s ní mi to nejde, tak jinde bych si zgust.

Jumbo jet

G
V parkhotelu rozjížděl se fet, my museli jsme na letiště jet
C D G
dneska už nám nikde nenalejou.

Byl to přesně ten bar, kde kluci řežou do kytar
C D G
a furt dokola zpívaj' "go go go".

Emi A
R: Škoda, že holky tu nejsou s námi
Ami D
no ale lodě plujou - přístavy zůstávají
G
Začínáme noční let nad planetou jménem svět
C D G
teď ke startu se krčí naše Jumbo jet.

Na sto procent otáček jdou motory
pak ohně začnou šlehat z každé komory
a zvuk se začne třepat nad plochou.
Noční Praha, neónové reklamy
pak Frankfurt, Londýn pod námi
a nám zní v uších stále ještě "go go go".

R: V kabině budík na budíku
naše lasery měří, jak se vzdouvaj' vlny Atlantiku,
[: rychlost: patnáct set, výška: deset pět
nocí letí naše parta starým dobrým Jumbo jet. :]

Pozdravujem velitele vzdušných sil
a taky George na majáku v Orresville
a vůbec všechny, co jsou stále na nohou.
Zvětšují se žluté pásy runwaye
dobře víš, jak lidské slovo zahřeje
když ve sluchátkách slyšíš "go go go".

R: Škoda, že holky tu nejsou s námi
no ale lodě plujou - přístavy zůstávají.
Ať barman dělá led, ať zablokuje levý střed
ta čtyři pravá místa pro naši partu v Jumbo jet
ta čtyři pravá místa pro naši partu v Jumbo jet
ta čtyři pravá místa pro naši partu v Jumbo jet

Kasiopea

Vinduška

Emi Ami
Vždycky když, smůlu mám
D Hmi Emi
chodím ven hledat svůj, tichý znak
Ami D Hmi
který má jenom pět, pět mých hvězd.

Já chci jim říct, že nejen já

budu mít jejich zář, stojím já

stojím s tou, ktará je má před tebou.

[[[:Kasiopeo:]]] (na melodii sloky)

Vsjegda kagda, plocho mně

chažu ja iskať svoj, tichy vid

u katorovo jesť pjať zvjozd , pjať zvjozd

Chažu skazať, skazať jej

što ana ně tolko maja, staju ja

staju s toj katoraja maja pered těboj.

[[[:Kasiopeo:]]]

Kdo vchází do tvých snů

C Emi F G
Tvůj krok je lehký jako dech, kudy jdeš, tam začíná bál
C Emi F G
šaty tvé, ty šila tvá máma, nemáš prsten, kdo by ti jej dal
Emi F G
nevím sám.

Tvým bytem je studentská kolej, jedna postel, gramofon
Ringo Starr se z obrázku dívá, já bych snad, co vidí jen on
viděl rád.

C Emi
R: Kdo vchází do tvých snů, má lásko
F G
když nemůžeš v noci spát
C Emi
komu patří ty kroky, co slýcháš
F G Emi F G
a myšlenky tvé chtěl bych znát jedenkrát.

Co znám, to jsou známky z tvých zkoušek,a vím, že máš ráda beat
a líbí se ti Salvátor Dalí, jen pro lásku chtěla bys žít, milovat.

Pojedeš na prázdniny k moři, až tam, kde slunce má chrám
jeho paprskům dáš svoje tělo a dál se jen věnuješ hrám milostným
a ty já znám.

Když pak napadne sníh, pojedeš do hor se svou partou ze školních let
přátel máš víc, než bývá zvykem, ale žádný z nich nezná tvůj svět
netuší.

R:
Tvůj stín, to je stín něžných písní, tvá dlaň je tajemství víl
kdo slýchá tvůj hlas, ten je ztracen, ten se navždy polapil
úsměv tvůj, to je ta past.

Ten pán, co prý si tě vezme, musí být multimilionář
říkáš to všem tak vážně, že ti věří, jen já stále pročítám snář
a hledám v něm.

R:
Já tu čekám, až vrátíš se z toulek, ty dálky nevedou dál,
ať chceš nebo nechceš, tak končí, a vítr nikdo nespoutal
ani já.

Pojď jednou ke mně blíž, jedenkrát, a já ti povím, kdo vlastně jsem,
vypni gramofon, nech té hry, zanech přátel, slétni z oblak na pevnou
zem
tiše stůj a poslouchej.

R:
To já vcházím do tvých snů, má lásko, když nemůžeš v noci spát
a mé jsou ty kroky, co slýcháš, jen myšlenky tvé chtěl bych znát ...

Když ji potkáš

If You See Her

Petr Spálený / Mickey Newbury / Zdeněk Rytíř

G G Dmi Dmi Dmi G

C F C
Když ji potkáš a když vzpomene si
Dmi G
řekni, že já jsem se nezměnil
Dmi C F
pár přátel mám, vše o čem jsem snil
C Dmi G C
když ji potkáš a když vzpomene si

G G Dmi Dmi Dmi G

Když ji potkáš, zeptej se jí
jestli její sen se někdy vyplní
a jestli lásky se zpět k nám vracejí
když ji potkáš, prosím, zeptej se jí.

F C
R: Všechno, co jsem říkal jí, vzal čas
F C
všechno uschoval, kromě nás
Ami G F
pouze nás rozdělil svou dálkou, kterou šel
Dmi G
život to chtěl, moudří říkají.

Když ji potkáš a když vzpomene si
jen zeptej se jí, má-li štěstí dost
a proč chce měnit dál své adresy
když ji potkáš a když vzpomene si.

G G Dmi Dmi Dmi G

Když nad ránem ozvou se kohouti

Emi Ami
Když nad ránem ozvou se kohouti
D7 G
to nemá už cenu jít spát
H7 Emi
vždyť celou noc, tak jako na pouti
F# Hmi H7
já slyšela muziku hrát
Emi Ami
písnička běžela za písní
D7 G
a kouřem mi načichly vlasy
F E Ami
když ubrus vínem se potřísnil
G Ami G
o noty jsme odřeli hlasy.

Ami D7 Hmi E
R: A přece jen pro to zpívání, vracím se na různá místa
Ami D7 Hmi E
začínám, když zvoní klekání, hlava je jasná a čistá
Ami D7 Hmi E
naplno ve druhé poledne, šanson, když tma je jen stínem
Ami D7 C C/H Ami G
to na dno sklínky se dohlédne, a mysl mám zjitřenou vínem.

C C/H Ami G H7

Když nad ránem ozvou se kohouti a nehlučně zhasínaj' města
je pryč další den, to mě nermoutí, jen vím, že mě čeká zas cesta
domů, do malého podnájmu, kde půjčenou mám i postel
a když mám vztek, kleju potajmu, v garsonce tiché jak kostel.

R:

Když nad ránem ozvou se kohouti, to si pak i lásku vysním
návrhy milostný projdou ti, když nechci, tak naoko zpřísním
ne že bych milovat nechtěla, ba ani z časové tísně
když nad ránem ozvou se kohouti [:to pak mám nejradši písně:]

Kecy
Merta

Emi F#mi7/4 G6 F#mi7/4 Emi F#mi7/4 G6 F#mi7/4
Jsem špatný člověk, co slouží dobré věci
Emi F#mi7/4 G6 F#mi7/4 Emi F#mi7/4 G6 F#mi7/4
spasitel, který se o pár set let opozdil
Ami D Ami D7 Ami Ami7 Ami
pokorné sebevědomí jako bývávali světci
Emi F#mi7/4 G6 F#mi7/4 Emi
kecy, kecy, kecy .....

Jsem svatý žebrák a proto s Vámi piji
ne kvůli zapomnění, abych stoupal k nebi výš a znova
abych se ponížil, ač mrtev věčně žiji
kecy, kecy, kecy .....slova, slova ....

Ďábel neochoty, učitel nevědění, advokát chudých, král z lidu
udavač z přesvědčení, pohrobek počatý v mlází
boží mlýnek na drcení rudých višní keců slov a frází
proč nečtete princi? bohu co boží a císaři jeho minci.

Hlavně peníze a stálé zdraví
decentně umlčení mlčí o mučení o bezpráví
v životě jsou přeci důležitější věci
cucáme vděčně, věčné bonbónky věčných myšlenek
tak na jedno cigáro na dvě deci.

kecy, kecy, kecy .....

Konvička

E⁶ F#mi7 G#mi7 E⁶ F#mi7 G#mi7
Kdo si to tu tak po ránu píská
E⁶ F# mi7 G#mi7 E⁶ F#mi7 G#mi7
zase jenom konvička na čaj
E⁶ F#mi7 G#mi7 E⁶ F#mi7 G#mi7
nemá ponětí, jak se mi stýská
E⁶ F#mi7 G#mi7 E⁶ F#mi7 G#mi7
neví, po kom, po čem a tak dál.

Hmi A E⁶ G#mi7 G mi7 F#mi7
R1:To se ti to píská, jsi pod párou
H⁷ E⁶ F#mi7 G#mi7
náladu máš stálou, ne jako já.

R2:Dej si pozor ať tě nevypískám
začnu třeba to svý Summertime.

Kdo se to tu tak po ránu kouká
zase jenom brouci z vitríny
takovej brouk nemá v hlavě brouka
šlápne-li vedle tak jen do hlíny

R3:Počkej brouku já tam pustím Beatles
budeš klopit krovky, to si piš.

E E⁷ A H⁷ E E⁷ A H⁷ E E⁷
*: Někdy je mi shůry dáno a někdy: babo, raď
A H⁷ E E⁷ A C#⁷ F#mi7
říkám si: no nevídáno, lásko, jsi pryč, hm, tak tedy ať
H⁷ E
no tak ať.

Kdo si to tu tak po ránu píská
zase jenom konvička na čaj
až si najdu cestu ke svejm štístkám
rozdám si to s tebou, na to mám.

E⁶ F# mi7 G#
R1:+ ne jako já, ne jako já, ne jako já ...

Lásko!

Ami
Pár zbytků pro krysy na misce od guláše
E
milostný dopisy s partií mariáše
Dmi
před cestou dalekou zpocený boty zujem
C **E**
a potom pod dekou sníme, když onanujem.

Ami G
R: Lásko, zavři se do pokoje
Ami G
lásko, válka je holka moje
C G Ami G Ami E
s ní se miluji, když noci si krátím
Ami G
lásko, slunce máš na vějíři
Ami G
lásko, dvě třešně na talíři
C G Ami G Ami E
ty ti daruji, až jednou se vrátím.

Dvacet let necelých, odznáček na baretu
s úsměvem dospělých vytáhnem cigaretu
v opasku u boku nabitou parabelu
zpíváme do kroku pár metrů od bordelu.

R:

Pár zbytků pro krysy a taška na patrony
latrína s nápisy, jež nejsou pro matróny
není čas na spaní, smrtka nám drtí palce
nežli se zchlastaní svalíme na kavalce.

R:

E
Levá, dva!

R:

Majonéza

Ami **E7**
Když míchám majonézu s česnekem a sýrem
Ami
musím se vypořádat se vzpomínek vírem
E7 **F**
tehdy já sobě sám se zdál být mušketýrem
E **Ami** **Dmi** **E7**
a ty rozkošnou grizetkou z Café de Paris.

Teď kapky dešťové si pletu se tvým krokem
tvé jméno ztracené si šeptám jen tak bokem
náhodná setkání s tebou jsou pro mě šokem
kam se poděl ten krok co byl tak bujarý.

Ami **Dmi**
R: Už je to hezkejch pár co naší lásky žár
E7 **Ami** **E7** **Ami** **Dmi** **E7** **Ami** **E7**
nám nedal ani spát napořád napořád la la la...

Jak je to omšelé jak pitomé jak fádní
že dívky nakonec si berou muži řádní
utiš se srdce mé kytice růží zvadni
už je zbytečné čekat a pozdě na dary.

Přišlo mi najednou svatební oznámení
co bylo předevčírem že už prostě není
tak tedy ádié jiný se dneska žení
s mojí rozkošnou grizetkou z Café de Paris.

R:
Teď už jen majonéza s česnekem a sýrem
zpívá mi o dobách kdy byl jsem mušketýrem
často jsem zapomněl svůj kord i s bandalírem
v chambre separé naproti Café de Paris.

Když vezeš na kočárku svoje třetí dítě
mé srdce bolavé už trápit nemusí tě
zatím co přemítám sám v suterénním bytě
o tom receptu co se mi zdá prastarý.

R: Už je to hezkejch pár co naší lásky žár
nám nedal ani spát napořád napořád
Zda jiná uzdraví mý srdce churavý
jen majonéza ví...C'est la vie...

Marsyas a Apollón

G Ami^7 D
Ta krásná dívka, co se bojí o svoji krásu
G Ami^7 C G
Athéna jméno má za starých dávných časů
Ami^7 D
odhodí flétnu, hrát nejde s nehybnou tváří
G Ami^7 C G
ten, kdo ji najde dřív, tomu se přání zmaří.

Emi D Emi C
R: Tak i Marsyas zmámen flétnou věří, že musí přetnout
G D C G D G
[: jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh :]

Bláznivý nápad, snad nejvýš Marsyas míří
Apollón souhlasí, oba se s trestem smíří
král Midas má říct, kdo je lepší, Apollón zpívá
o život soupeří, jen jeden vítěz bývá.

R: Tak si Marsyas zmámen flétnou věří a musí přetnout
[: jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh :]

Obrátí nástroj, už ví, že nebude chválen
prohrál a zápolí, podveden vůlí krále
sám v tichém hloučku, sám na strom připraví ráhno
satyra k hrůze všech zaživa z kůže stáhnou.

R: Tak si Apollón změřil síly, každý se musel mýlit
[: nikdo nemůže kouzlit a hrát líp než bůh :]

Ta krásná dívka, co se bála o svoji krásu
dárkyně moudrosti za starých dávných časů
teď v tichém hloučku v jejích rukou úroda, spása
Athéna jméno má, chybí ji tvář a krása.

R: ……. *bez textu….*

Mlha nad kanálem

Nedvědi

G Hmi Emi C D
Od Doveru dál tři jezdci spěchají
G Hmi Emi C D D^{9add}
a vítr vzdouvá jejich pláště
G Hmi Emi C D
tmou půlnoční se dýky blýskají
G Hmi Emi C D D^{8add}
a svítí bělina plná záště.

Ami D G Emi
*: Ti míří přímo pod londýnskou zeď
Ami D G D D^{9add}
ach Bože můj, co bude s králem?
Ami D G Emi
Kdo z vás si troufne hádat odpověď ?
G Hmi Emi C D^{*add} Ami D
Tu zná jen mlha nad Kanálem.

Ó králi, králi, Řím ti vědět dal, že málo věnuješ se vládě
že místo abys zemi panoval, jsi s církví kruté půtky sváděl.

*: Což království tě nezajímá dost **Ami D G Emi**
a žít chceš v strachu neustálém? **Ami D G D D^{9add}**
O sílu svou se bojí vznešenost **Ami D G Emi**
když houstne mlha nad Kanálem. **G Hmi Emi C D*Ami D**

Když ráno v Toweru kat potřetí ťal, tři brůny ztratily své pány
nevzdá se cíle cizí kardinál, dál spřádat bude svoje plány.

*: Dnes díky strážím nezachvěl se trůn **Ami D G Emi**
dnes věrní ubránili krále **Ami D G D D^{9add}**
však v příštích dnech se znovu zjeví člun **Ami D G Emi**
v té bílé mlze nad Kanálem. **G Hmi Emi C D*Ami D**

Od Doveru dál tři jezdci spěchají, a vítr vzdouvá jejich pláště
tmou půlnoční se dýky blýskají, a svítí bělma plná záště.

*: Ti míří přímo pod londýnskou zeď **Ami D G Emi**
ach Bože můj, co bude s králem? **Ami D G D D^{9add}**
Kdo z vás si troufne hádat odpověď ? **Ami D G Emi**
Tu znáje mlha nad Kanálem. **G Hmi Emi C D*Ami D**

Morituri te salutant

Emi D Ami Emi
Cesta je prach a štěrk a udusaná hlína
G Ami D^7 G
a šedé šmouhy kreslí do vlasů
Ami D G H
:[a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná
Emi D Emi D Emi D
a pírka touhy z křídel Pegasů]:

Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma
má v ruce štítky, v pase staniol
:[a z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma
dvě křehké snítky rudých gladiol]:

D
R:Seržante, písek je bílý jak paže Daniely
Emi
počkejte chvíli, mé oči uviděly
D^7
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění
Emi D^7
seržante, mávnou, a budem zasvěceni
Emi D Emi D Emi H^7
Morituri te salutant, morituri te salutant!

Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídlo holubí
:[a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá
a zvedá chmýří, které zahubí]:

Cesta je tér a prach a udusaná hlína
mosazná včelka od vlkodlaka
:[rezavý kvér - můj brach a sto let stará špína
a děsně velká bílá oblaka]:

R:

Na skleničku s Napoleonem

G C D G
Kamelot poslední list prodává, kabáty límce zvedají
C D G C
zbývají poslední chvilky, to jenom na mne čekají
D G C D
sotva vydechnout mě nechají, už se hádají o drobné
G C(D) D(G)
myšky před očima běhají, [: to je těm holkám podobné. :]

G D
R: Opilý tulák bere srdce do dlaní
C D G C
je natolik živé, až strach nahání
D G
horké a vroucí jak vlastní dech
C D G
[: neštěstí nechodí po horách, rádo chodí po lidech. :]

Rozhovor zakopnul o patník, kliky voní mosazí
být chvíli jiným pánem, to mě vždycky dorazí
Napoleon moje kroky provází a úplně mi rozumí
když sálem prochází, [: i když pít moc neumí. :]

R:

Klaunům se zachtělo dramata hrát, náměty mezi námi hledají
žíznivým praskají žilky, to jak ten kravál dělají
když ukončí své tažení, dobré od zlého trhají
a pak je spolu zase ožení, [:[: a léta běží, vážení :]:]

Návrat

Sem tam

Emi C G D
Rád chci jít i tmou, zlý mraky může vítr hnát
Emi C G D
jenom tu svíci maličkou, nech ji dál za svým oknem plát.

G Emi
R: Podzimní déšť zem smáčí stále hloub
C G
až k ránu stopy uplavou
Emi
lidé jen chvíli pláčí, dále jdou
C G
a paměť mají děravou.

Prám je život náš, kluzký a vratký, lásko má
v bouři plují snáz, ti kteří spojí prámy dva.

R: Podzimní déšť zem smáčí stále hloub
až k ránu stopy uplavou
uplavou přes bodláčí, řeky proud
schová je pod svou hladinou.

Emi C G
*: Dál cestu znám, proč mám v botách divný závaží
Emi G C G
zbývá mi jen tvých slůvek pár, loňský nádraží.

V tváři smutek máš, zůstáváš stejný, já to vím
dál se větru ptáš a mlčení ti odpoví.

R: Ke slunci dlaň svou vztáhni, vidíš ji
a ráno voní nadějí
zítřek je málo známý, nech jej být
v bouři se můžeš u mě skrýt.

Emi C G D
*: Rád chci jít i tmou, zlý mraky může vítr hnát
Emi C G D
jenom tu svíci maličkou, nech ji dál za svým oknem plát.

R: Svět víc nám zkrásní spomínkou
návrat je nocí k ránu plout
láska má cenu zvláštní, napsanou
na bílém lístku ze stran dvou.

Něco o lásce

C F C
Za ledovou horou a černými lesy
F C
je stříbrná řeka a za ní kdesi
F C Dmi G
stojí domek bez adresy a bez dechu
F C
bydlí v něm nechci říkat víla
F C
ale co na tom, i kdyby byla
F C
před lidmi se trošku skryla
Dmi G C
a víme o ní hlavně z doslechu.

Dmi G
R: Že lidi rozumné blbnout nutí
C C/H Ami
a není na ni nejmenší spolehnutí
Dmi G C C/H Ami
co ji zrovna napadne, to udělá
Dmi G
z puberťáků chlapy a z chlapů puberťáky
C C/H Ami
ženských nemluvím, tam to platí taky
Dmi G C
a urážlivá je a hořkosladkokyselá.

Dmi G C C/H Ami
*: Genetičtí inženýři lámou její kód
Dmi G C C/H Ami
po Praze se o ní šíří, že jezdí tramvají
Dmi G C C/H Ami
strkají hlavy pod vodovod
Dmi G C
a pak i oni nakonec podléhají.

R: A holubicím dál rostou křídla dravců
družstevním rolníkům touha mořeplavců
a lásce, té potvoře, sebevědomí
že jednou bude vládnout světem
tedy i nám a po nás našim dětem
které na tom budou stejně špatně jako my.

Dmi G
R: Když chlap zmagoří láskou, utíká za ní
C C/H Ami
platí i s úroky a nepočítá s daní
Dmi G C C/H Ami
u ženských je to přímo námět na horor
Dmi G
papuče letí pod pohovku
C C/H Ami
nákupní tašky padaj' na vozovku
Dmi G C
ať si tramvaj zvoní, ať se zblázní semafor.

F C
Až vám ta potvora zastoupí cestu
F C
sedněte na zadek a seďte jak z trestu
F C Dmi G
jen ať si táhne, jak to dělají vandráci
F C
láska se totiž, i když je prevít
F C
nikomu dvakrát nemůže zjevit
Dmi G C
láska se totiž, i když je prevít, nevrací.

A nesmí vám to nikdy přijít líto
kupte si auto a cucejte chito
odreagujte se psychicky
protože jestli byste na ni měli myslet
to radši vstaňte a jděte za ní ihned
utíkejte, než vám zmizí navždycky.

R: Převrhněte stůl, opusťte dům
fíkusy rozdejte sousedům
nechte vanu vanou, ať si přeteče
na světě není větší víra
pro žádnou z nich se tolik neumírá
ani v žádné jiné zemi na světě.

R: Hmm hmm hmm ...

Nechoď do kláštera

E **E7** **A**
R: Tam někde v trávě pod jedlí
E
pobledlá holka právě dlí
H7 **E**
srdce má ďáblem posedlý.

E
Nenechej tu holku smutnou

schovat se pod černou kutnou
H7
odveď ji od dveří klášterních

klášter, ten ji nezachrání

seber se a spěchej za ní
E
jenom ty jí můžeš vrátit smích.

Ukloň se tý holce smutný a
jestli to bude nutný
pláštěm svým jí slzy osušíš
vymysli si píseň něžnou
nazvi ji v té písni kněžnou
jdi k ni blíž a blíž a ještě blíž.

R:
Nenechej tu holku smutnou
schovat se pod černou kutnou
pohleď, jak se trápí v modlitbách
z jezera jí přines leknín
ukloň se a potom smekni
zpívej, dokud nezašeptá "ach!"

R: Já jenom jedno přání mám
být na tvém místě chvíli sám
jdi k ní, a jak ti povídám.

R: Já jenom jedno přání mám
být na tvém místě chvíli sám
jdi k ní a Pánbůh žehnej vám.

Někdo jiný, než jsem já

Ami
Nevím už, kdo tenkrát chtěl tak moc, že se mi zdálo
E
že ten váš celý svět mi záviděl, a stejně mně to bylo málo
Ami **Dmi**
dávno vím, už dávno, co bývá tady krásný, a co ošklivý se zdá
Ami **E** **Ami**
jenže to mi tehdy říct přišel jiný, věděl víc než vy i já.

Z malých věcí radost mám a chci se na ně dívat
tak, jak lidem koukám do očí, když držím hlavu zpříma
lásku, pohyb, krásu já ze všech stran už znám
jenže to mi tehdy říct přišel jiný, věděl víc než vy i já.

Ami **Dmi**
R: Někdo jiný, než jsem já, můj život v rukou má
Ami **E**
já ho jenom nesla, ale on mu dával řád
Ami **Dmi**
teď, když už sama vím, co od vás čekat mám
Ami G F E Ami
odešel a vzal si míň, než co bych mu měla dát.

O něm nikdo z vás nic nevěděl, když jste mi přáli štěstí
a kolem zněly vaše úsměvy, jak když zazní rána pěstí
ten někdo rady dával mi: věř sama sobě víc
a najednou snad pochopil, že už nemá mi co říct.

R:
R:

Nezralé maliny

A^7 **Dmi**
R: Těch našich her a malin nezralých
G **C**
těch by nám líto mělo být
Ami **Dmi**
všech orlích per, tras na sever a jih
G **C**
a dívek, co jsme mohli mít
A^7 **Dmi**
i prvních ňader, prvních polibků
G **C**
všech zatím nepoznaných cest
Ami **Dmi**
lézt ještě jednou přes plot pro kytku
E^7 **Ami**
a odpovědnost za to nést.

Ami **D** **Dmi** **Ami**
Pro nás to byl Ferlinghetti, Semafor a Beatles
D **Dmi** **Ami**
sem-tam dobré předsevzetí, špek, na který vlítls
C **C^{maj7}** **E^{dim}** **Dmi**
stejné lásky, stejné řeči, holky v krinolínách
Ami **D** **Dmi** **E^7**
taky stejná nebezpečí, první kroky v džínách.
R:
Dělali jsme stejné chyby, tak jako vy dneska
nedodržovali sliby, jen když byla hezká
často jsme si připadali znechuceni světem
rodiče nám nadávali, potom zas my dětem.
R:
Rozeznat jsme neuměli povinnost a právo
s kytarou jsme často bděli déle, než je zdrávo
co tu po nás vlastně zbylo, nebudu vám líčit
ale hlavně: vše to bylo, nenechte to zničit.

R: Těch vašich her a malin nezralých **A^7 Dmi**
těch by vám líto mělo být **G C**
všech orlích per, tras na sever a jih **Ami Dmi**
a dívek, co jste mohli mít **G C**
těch prvních ňader, prvních polibků **A^7 Dmi**
všech zatím nepoznaných cest **G C**
lézt ještě jednou přes plot pro kytku **Ami Dmi**
a odpovědnost za to nést. **E^7 Ami**
R: La la la ...

Nočním městem

Corpus delicti / Tomáš Berka

G Bmaj C
Nočním městem stín tě provází
G Bmaj C
odbilo půl a co teď s tím.
G Bmaj C
Jseš tu sám a nic ti neschází
G Bmaj C
máš na duši kámen, já vím.

G C G C G
R: Nic to není, ve vzpomínce ozvěna blesk probudila.
D C G
Malý důlek pod lampou i květina v tvých rukách uvadá
D C G D
za límec ti prší, a krabička cigaret je prázdná.

Tak proč tady stojíš, zkus překlenout pýchu svou
zapomněl jsi žít prozatím.
Sejmi z očí šátek a přestaň už s tou divnou hrou
že není s kým, to ti nevěřím.

R: Nic to není…

Obyčejná žena

Petr Spálený

C B F C B F C B F C B F

C B
Můžeš vyhrát milion, nebo můžeš vyhrát auto
F C
můžeš bejt dobrej v golfu, a nebo skočit salto
C B
můžeš bejt cool, můžou ti jít karty
F C
mít velkej dům a sjíždět každou párty
C B F G
já ale vím, že jsem vyhrál první cenu: ... Obyčejnou ženu

Můžeš bejt byznysmen a můžeš všechno vědět
můžeš kopat tunel a nejít za to sedět
můžeš bejt šéf a můžeš jezdit v Porschi
mít ale tu co máš, to se mi zdá horší
a proto vím, že jsem vyhrál první cenu ... Obyčejnou ženu

F G
R: Je obyčejná jako letní louka
C F
a vždycky se na mně, vlídně kouká
C F G
nedělá vlny když je dělám já ---
F G
je konejšivá jako letní vánek
C F
a vůbec má spoustu dobrejch stránek
C F G
a tak si každý ráno zabroukám

Můžeš vyhrát milion, nebo můžeš vyhrát auto
můžeš bejt dobrej v golfu, a nebo skočit salto
můžeš bejt cool, můžou ti jít karty
mít velkej dům a sjíždět každou párty
já ale vím, že jsem vyhrál první cenu: ... Obyčejnou ženu

R: Je obyčejná jako letní louka
a vždycky se na mně, vlídně kouká
nedělá vlny když je dělám já
je konejšivá jako letní vánek
a vůbec má spoustu dobrejch stránek
a tak si každý ráno zabroukám

Můžeš bejt byznysmen.....

Odcházím

Bokomara

G C D
Odcházím, lásko, jsem unavený
G C D
nezlob se, že jsem ti do vlasů vlít
G C D
žába jak hrom sedla na prameny
G C D
voděnka neteče, a tak chci jít.

B F Cmi F B F Cmi F
R: Víno a housličky, bělostnou košili mám
B F Cmi F $D^{\#}$ D
stoupnu si na špičky, lehounce líznu si a zazpívám.

Odcházím, lásko, jsem otrávený
ani to kafe jsem nemusel pít
sedmkrát týdně chvátat na směny
nezlob se, lásko, to nemusím mít.

Odcházím, lásko, a jak každý ví
co oči nevidí, no, a tak dál
prošel tu Amor a řek':"C'est la vie"
v očích měl víno a krásně se smál.

R:

Odcházím

Bokomara

E A H
Odcházím, lásko, jsem unavený
E A H
nezlob se, že jsem ti do vlasů vlít
E A H
žába jak hrom sedla na prameny
E A H
voděnka neteče, a tak chci jít.

G D Ami D G D Ami D
R: Víno a housličky, bělostnou košili mám
G D Ami D C H
stoupnu si na špičky, lehounce líznu si a zazpívám.

Odcházím, lásko, jsem otrávený
ani to kafe jsem nemusel pít
sedmkrát týdně chvátat na směny
nezlob se, lásko, to nemusím mít.

Odcházím, lásko, a jak každý ví
co oči nevidí, no, a tak dál
prošel tu amor a řek "C'est la vie"
v očích měl víno a krásně se smál.

G D Ami D G D Ami D
R: Víno a housličky, bělostnou košili mám
G D Ami D C H
stoupnu si na špičky, lehounce líznu si a zazpívám.

Omnia vincit amor

Klíč

Dmi C Dmi
Šel pocestný kol hospodských zdí
F C F
přisedl k nám a lokálem zní
Gmi Dmi C
pozdrav jak svaté přikázání
Dmi C Dmi
omnia vincit amor.

Hej, šenkýři, dej plný džbán
ať chasa ví, kdo k stolu je zván
se mnou ať zpívá, kdo za své vzal
omnia vincit amor.

F C Dmi
R: Zlaťák pálí, nesleví nic
F C F
štěstí v lásce znamená víc
Gmi F C A^7
všechny pány ať vezme ďas
Dmi C Dmi
Omnia vincit amor.

Já viděl zemi válkou se chvět
musel se bít a nenávidět
v plamenech pálit prosby a pláč
omnia vincit amor.

Zlý trubky troubí, vítězí zášť
nad lidskou láskou roztáhli plášť
vtom kdosi krví napsal ten vzkaz
omnia vincit amor.

R:

Já prošel každou z nejdelších cest
všude se ptal, co značí ta zvěst
až řekl moudrý: Pochopíš sám
všechno přemáhá láska.

R:

Teď s novou vírou obcházím svět
má hlava zšedla pod tíhou let
každého zdravím větou všech vět
[:omnia vincit amor :]

Orchidej

C Ami Dmi G^7
Jí dej jenom lásku, již sám budeš ctít
C Ami Dmi G^7
máš z hedvábí lesku proti nesnázím štít
C C^7 F Fmi
na milión dní vzácnou orchidej
C Ami Dmi G^7 C Ami Dmi G^7
čistou jak sníh, jenom tak čistou lásku jí dej.

C Ami Dmi G^7
Láska se krátí, láska je čas
C Ami Dmi G^7
kde můžeš se ptáti, kam zmizel tvůj hlas
C Ami Dmi G^7
víc po ní touží,kdo znal jednou půst
F G C G^7
blátem, louží jde pro dech těch úst.

C Ami Dmi G^7
Jí dej jenom lásku, již sám budeš ctít
C Ami Dmi $G^\#$
máš z hedvábí lesku proti nesnázím štít.

$C^\#$ Bmi $D^\#mi$ $G^{\#7}$
Mně toulavá krev v žilách snad z koní dvou se slila
$C^\#$ Bmi $D^\#mi$ $G^{\#7}$
já šel denně cestou, já šel světem sám
$C^\#$ Bmi $D^\#mi$ $G^{\#7}$
získal jsi lásku, vše dej klidně v sázku
$F^\#$ $G^\#$ $C^\#$ $G^\#$
děj skončil, na štěstí jsi sáh.

$C^\#$ Bmi $D^\#mi$ $G^{\#7}$
Jí dej jenom lásku, již sám budeš ctít
$C^\#$ Bmi $D^\#mi$ $G^{\#7}$
máš z hedvábí lesku proti nesnázím štít
$C^\#$ Bmi $D^\#mi$ $G^{\#7}$
na milión dní vzácnou orchidej
$C^\#$ Bmi $D^\#mi$ $G^{\#7}$ $C^\#$ Bmi $D^\#mi$ $C^\#$
čistou jak sníh jenom tak čistou lásku jí dej.

Pašáci jdou do světa

D A7 D
Pašáci jdou do světa, guláš, pivo, trumpeta
A7 D
slunce stoupá oblohou, zelenaj' se volše
E7 A7
kdekdo už je na nohou, kůrovec kůru kouše
D
nad hlavou nám letí včelí roj
A7 D
a kdesi hluboko v nás šlape šicí stroj.

D G
R1:Před námi je hotel, okna samý květ
A7 D
a hvězd, co může mít snad jenom Interhotel Svět
G
spousty volných postelí a jídla nízkých cen
A7 D
a neznají tam zavírací den.

G D7 G
Na Brněnské přehradě sešli jsme se v dobré náladě
D7 G
děvčata jdou po hrázi jen v Evině rouše
A7 D7
nikomu nic neschází, kůrovec kůru kouše
G
a ta jižní Morava
D7 G
dobré vínko lidem podává.

A ti černí, to nejsou Arabi, to su ostravšti barabi
mají rádi Radegast, když jim v břiše šplouše
rubou uhlí pro svou vlast, kůrovec kůru kouše
Staříč, Paskov, Stonava,
Rudý říjen, Bezruč, Zárubek.

Řeka Váh je malý Jang'c'ťjang a každé dievča už má vo výbave tank
jedú chlapci do Tater dolů bez motoru
Václav Klaus je amatér, kurovec žiere kuoru
do videnia, do počutia, hoj, ahoj
šlape přes nás šicí stroj.

My jsme ti hradecký votroci a nemůžem si jinak pomoci
až objedeme celý svět, oceány, souše
vrátíme se domů, zpět, kde kůrovec kůru kouše
kde se lidi strkaj' v tramvaji
a když se sejdou, tak si zpívají.

C F
R2: Svět je balón, který letí na ohřátý vzduch
G7 C
až přeletíme, zbude po nás na obloze pruh
F
svět je balón, který s námi časem odletí
G7 C
do jednadvacátýho století.
R1:

Pocity

Emi D C G
Jen vítr zpívá si, když hvězdy blednou
Emi G D
po nitích tma se rozpárá
Emi G D Hmi
a v hlavě prázdno, snad chuť, touha být
C G Hmi Emi
duše má se už bytí vzdává.

Tak jak loňský sníh má den barvu šedou
bláznů smích denně potkávám
a sama bloudím po zrcadle hrůz
trápení se v bílém vdává.

Já chtěla jsem poslat jenom pár řádků
papír má slova utopí
obálka rozfoukla schránku jak dým
známku spolyká pošťák hloupý.

Pak chtěla jsem za tebou do dálky přijít
každá z cest se mi vyhýbá
rozcestí spletla svůj směr do uzlů
takové to už prý bývá.

A město mě zoufale za vlasy drží
podloubí můj stín roztírá
a jak ten stín ztrácím tvar také já
poslední kapka černou smývá.

Tak chtěla bych jít tam, kde se bloudí
kde jen pláž nohy zastaví
a vidět nebe, jak moře políbí
špína, hluk a lidi mě dáví.

A do noci sama sobě se ztrácím
zůstávám stát i odcházím
něco se láme a trhá, zbude spleen
obětní kámen bohům vrátím.

Podvod

Emi **Ami**
Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám
D7 **G**
hraju si písničky tvý, co jsem ti psal
Ami **Emi**
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná
Ami **H7**
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál.

Pod polštář dopisů pár, co poslalas, dávám
píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál.

Ami
R: Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal jsem s tebou
Emi
ti říct, že už ti nezavolám
Ami **D7**
pro jednu pitomou holku, pro pár nocí touhy
G **H7**
podved' jsem všechno, o čem doma si sníš
Emi
teď je mi to líto.

Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu z lásky
dvakrát či třikrát to ne, i jednou je dost
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál.

R:
R:

Pohár a kalich

Klíč

Emi D G D Emi
Zvedněte poháry, pánové, už jen poslední přípitek zbývá
D G D G
pohleďte, nad polem Špitálským vrcholek roubení skrývá
D Emi
[: za chvíli zbyde tam popel a tráva
D Emi
nás čeká vítězství, bohatství, sláva :]

Ryšavý panovník jen se smál, sruby prý dobře se boří
palcem k zemi ukázal, ať další hranice hoří
[: ta malá země už nemá co získat
teď bude tancovat, jak budem pískat :]

Ami D G
R: Náhle se pozvedl vítr a mocně vál
Ami D H^7
odněkud přinesl nápěv, sám si ho hrál
Ami G H^7 Emi H^7 Emi
hmm....
Emi D Emi D Emi
Zvedněte poháry, pánové, večer z kalichu budeme pít.

Nad sruby korouhev zavlála, to však neznačí, že je tam sláva
všem věrným pokaždé nesmírnou sílu a jednotu dává
[: ve znaku kalich, v kalichu víra
jen pravda vítězí, v pravdě je síla :]

Modli se, pracuj a poslouchej, kázali po celá léta
Mistr Jan cestu ukázal proti všem úkladům světa
[: být rovný s rovnými, muž jako žena,
dávat všem věcem ta pravá jména :]

Do ticha zazněla přísaha: ani krok z tohoto místa
se zbraní každý vyčkává, dobře ví, co se chystá
[: nad nimi stojí muž, přes oko páska
slyšet je dunění a dřevo praská :]

Ami D G
R: Náhle se pozvedl vítr a mocně vál
Ami D H^7
odněkud přinesl nápěv, sám si ho hrál
Ami G H^7 Emi H^7Emi
Kdož jsú boží bojovníci a zákona jeho,
Ami D G
prostež od Boha pomoci a úfajte v něho ...

Prachsakra

Klíč

Ami E Ami E
R: Dneska třu nouzi, zejtra bídu mám, prachsakra
Ami E Ami E
v cárech se vzbouzím, v hadrech usínám
Ami E Ami E
a když jsem v tísni, a když smůlu mám
Ami E Ami E Ami
tak natruc touhletou písní vztek si vylejvám.

R:

Ami E Ami E
Dost vzduchu mám, ten sotva vydejchám, prachsakra
Ami E Ami E
jít není kam, tak nikam nespěchám
E7 Ami
lásku jsem měl, ta řekla: žij si sám
E7 Ami
já natruc nejdřív jsem klel, a teď si zazpívám o tom, že

R:

Můj život zkrátka odvyk' dětskejm hrám, prachsakra
zaklapla vrátka, vyprodanej krám
co přijde pak, já zázrak nečekám
a natruc kytku si jen tak za klobouček dám.

R:

Půl na půl

Corpus delicti- Tomáš Berka

D
Až jednou nepůjdeš spát
C **G**
zkus na hvězdy z okna se dívat
D
to že padají nění znát
C **G**
ony se nebojí jako já.

D **D/C**
Necítíš vítr a bolí tě strach
D/H **D/B**
ani netušíš, kolik si můžeš vzít

nazpět časem se drápeš, klesáš po vteřinách

bez námahy chceš mít klid.

D **G A D**
R: Neříkej, že je to málo
G A D
pohnout i nehybnou skálou
G A D
jsme na tom stejně, ty a já
D **G A D**
máš pocit, že se ti stýská.

G **A** **D** **G A D**
Ale já nejsem pryč, můžeš se podívat zblízka
G **A** **G** **D**
stejně mě nepřesvědčíš, jsme jako kočka a myš.

D **D/C**
To se to snad jenom zdá

že tajemství svá pod pokličkou skrývám.

Mám tam jen malinká svítání

takže se nemusíš bát.

R:

Ráno

D^9
Ráno je šedivý, cigáro ztratilo šmak
G **E**
člověk se nediví a tak si zabalí vak
Ami Dmi Ami Dmi Ami
a táhne dál, dál, dál, dál, dál dálka nevadí
E
ta, kterou potká je barevná fotka na černým pozadí.

Ami E Ami
R: Zdravím vás, krásná neznámá
Dmi G^7 C
já mám čas do zejtřka do rána
F G^7 C A^7
můžeme jíst a pít a dobrou vůli mít
Dmi G^7 C
zejtra nás čeká nírvána.

E Ami
Jméno mý vám možná napoví
Dmi G^7 C
já jsem ten, kdo koláč medový
F G^7 C B A^7
rozdával rád, dokud měl, na sebe zapomněl
Dmi G^7 C
teď má jen jenom voči hladový.

Každý dvě hodiny z nádraží vodjíždí vlak
problémy rodinný, těm spolu vytřeme zrak
pojedem dál, dál, dál, dál, dál, no pojďte, prosím vás
tu tašku vám vemu, už nemá cenu říkat, že nemáte čas.

R: Zdravím vás...

Nahnutej hotýlek, nábytek je samej suk
špinavej motýlek, pivo a všechno je fuk
jen pojďte dál, dál, dál, dál, dál, ulepenej klíč
čistýmu všechno je čistý a na špínu zhasnem a hned
bude pryč.

R: Zdravím vás...

Ráno je šedivý cigáro ztratilo šmak...

Sedět a hrát

Rychtáři

C Dmi G C
Sedět a hrát , lehounce snít
C Dmi G C
na nic už čas , nebudeš mít

snad v tuhle chvíli , bude tvůj sál
Dmi G C
proto žes krásný , písničky hrál

a šanci svojí , jó nedáš si vzít
Dmi G C
sedět a hrát , lehounce snít.

Nevidíš nic , světlo a dým
chci ti jen říct , že rozumím
proč jsou tví písně , hned slzy hned smích
proč je v nich láska , smutek a hřích
sedni si ke mně a poj´d se mnou pít
sedět a hrát , lehounce snít.

Sedět a hrát , lehounce snít
na nic už čas , nebudeš mít
sedni si ke mně a poj´d se mnou pít
sedět a hrát , lehounce snít
sedět a hrát , lehounce snít
sedět a hrát , lehounce snít

Starodávná

G D C Hmi Emi
Každou noc hvězdy nám stárnou, teď pro jiné už svítí
G D Emi
co budou hrou starodávnou, líp možná než my hrát.
G D C Hmi Emi
Ještě pít můžeme z dlaní, z kterých se láska dává,
Hmi C
dokud před smutkem nás chrání, každá z cest zdá se nám pravá
D Emi
jenom se ptáme, jak po ní dál jít.

G Hmi Emi C G C G
R: Pravda má jen nohy bosý, každej krok pálí, cesta je zlá
Hmi Emi C G C G
jde prý snáz, když boty nosí, a kdekdo z nás jí rád obouvá
Hmi Emi
půjdeme s láskou, za hvězdou ranní
Hmi C D Emi
možná i blátem, a náhle sami, jen nesmíme lhát.

G D C Hmi Emi
Když do snů vkrádá se ráno, ráda mám tvoji tvář spící
G D Emi
a hledám, zda je v ní psáno, oč se tu můžem prát.
G D C Hmi Emi
Ve tvých očích se skrývá, smutek z jarního tání
Hmi C
ten proud najednou smývá, všechno tak důvěrně známý
D Emi
a bez něj spolu dál nemůžem jít.

G Hmi Emi C G C G
R: Pravda má jen nohy bosý, každej krok pálí, cesta je zlá
Hmi Emi C G C G
jde prý snáz, když boty nosí, a kdekdo z nás jí rád obouvá
Hmi Emi
půjdeme s láskou, za hvězdou ranní
Hmi C D Emi
možná i blátem, a náhle sami, jen nesmíme lhát.

G Hmi Emi
\+ pravda má jen nohy bosý ...

Stýskání

G C Dmi Ami Emi Ami F G
Stýská se mi, černovlásko, po loučení, kdy jsi se mi
Emi Ami F B G Dmi^{7} G
na rameni vyplakala, černovlásko.

Stýská se mi, černovlásko, po toužení, kdy jsi se mi
něžně smála, rozespalá, černovlásko.

Ami F C G
R: Stýská - šest písmen místo tvé lásky
Dmi Emi Ami Emi
stýská - pláčou dlouhé samohlásky
Ami F C G
stýská - zůstala jsi mi pod víčky
Ami Fmaj^{7}
dohořel knot svíčky, uschly tvé slzičky
Dmi^{7} G
a dveří skřípání nese mi stýskání.

Stýská se mi, černovlásko, rád jsem stonal ve tvém klíně
podleh' tobě i angíně, černovlásko.

Stýská se mi, černovlásko, po snídání v deset ráno
proč máme dnes vyprodáno, černovlásko?

R:

Stýská se mi, černovlásko, po tvé rtěnce perleťové
na ústa mě už neklove, černovlásko.

Stýská se mi, černovlásko, smutný je čas účtování
inventura milování, černovlásko.

R:

G C Dmi Ami Emi Ami F
*: Stýská se mi, hm, stýská se mi, hm
C Dmi Ami Emi Ami F
stýská se mi, hm, stýská se mi, hm ...

Sůl v očích

D E Emi Hmi G D A G A G A
Kdybych moh' být klukem, co mámě se pod sukně schová
D E Emi Hmi G D A G A G A
a možnost mít všechny své známé chyby dělat znova.

Hořko mi je, dívám se sám na sebe ve svém stínu
kdo vypije víc, než je zdrávo, mívá kocovinu.

C G D C G
R: A když se zeptám ostatních, zjistím, že pro ně jsem
F#mi G Hmi E Ami7 D Ami D G D G
už jenom solí v očích
F#mi G Hmi E Ami7 D Ami D G D G
nic víc než solí v očích.

Kdo umyje tu vlezlou špínu, kterou na rukou mám
hořko mi je, čím dál, tím dřív se budím, dýl usínám.

R:

Kam se skryje má vlastní tvář v zrcadle, co mě leká
hořko mi je, denně se ptám, co jsem

Šanson

C G7 Ami
Kde jsou ty starý časy, kdy korzet natrhla si
E G7 C
i žena hrdé rasy, sotva jsem na ni kejv
G7 Ami
i urozené dámy na srdci měly šrámy
E Ami
šeptaly mi "mon ami" a otvíraly sejf.

Dmi Gmi Dmi
***:** Poničil jsem stovky milovníků
Ami F G7
Gabla, Fairbankse i bratry v triku
C G7 Ami
dokonce bratry bez trika, tři tragédy a komika
E Ami
má minulost je kronika milenců nebohejch
C G7 Ami E Ami
la la la ...

Trpěl jsem na subrety, cpaly mi cigarety
zvaly me na výlety, kam chodil Renoir
dokonce sufražetky mívaly se mnou pletky
daly mi na žiletky a flašku Chat noir.

***:** Kdybych býval pro milenku každou
nesnažil se umřít sebevraždou
moh' jsem bejt dneska ženatej, otravnej, blbej, baňatej
chlap, co má v pajzlu najatej pro děvku budoir, la la la ...

Teď sedím na pavlači, mam pivo, to mi stačí
a připadá mi k pláči, že kradu žrádlo psům
prachy se nenaskytly, včera mě křeče chytly
zdraví a krása v pytli, a dluhů plnej dům.

***:** Sedávám na obrácený kisně
špačkem tužky sepisuju písně
jak odvar máty peprné mě v srdci občas zatrne
a čekám, kdo se ustrne a zaplatí mi rum, la la la ...

Táňo, nashledanou

Petr Spálený / Jan Spálený / Vladimír Poštulka

G F# F

F G7 C E7 Ami
Nashledanou, já mizím na pár chvil
D7
když spadne listí z jabloní, já vrátím se jak na koni
G G7 G F# F
a pak tu zůstanu dýl.

Nashledanou, já musím vážně jít
mě čekaj ryby v potoce a v sadech sladké ovoce
a z tůní nemá kdo pít.

C G
R: A tak Táňo nashledanou
F G
za dva za tři pátky budu tu zpátky
C G
a proto Táňo nashledanou
F
hezky tu mládni
G C C7 G F# F
mě holky žádný nedostanou.

F G7 C E7 Ami
Nashledanou, už slyším cvrčky hrát
D7
dej mi háček na pstruhy a neptej se po druhý
G G7 G F# F
kam mi máš dopisy psát.

Nashledanou, já letím jako šíp
chci dejchat vůni obilí a v nažehlený košili
mi nikdy nebude líp.

C G
R: A tak Táňo nashledanou
F G
za dva za tři pátky budu tu zpátky
C G
a proto Táňo nashledanou
F
hezky tu mládni
G C C7
mě holky žádný nedostanou.

Toulavej

Ami G
Někdo z vás, kdo chutnal dálku
Ami E
jeden z těch, co rozumněj
Ami G
ať vám poví, proč mi říkaj
F Ami
proč mi říkaj, Toulavej.

Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí: je mu hej
tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá Toulavej.

F G
R: Sobotní ráno mě neuvidí
G7 C
u cesty s klukama stát
F G
na půdě celta se prachem stydí
F G
a starý songy jsem zapomněl hrát
Ami
zapomněl hrát.

Někdy v noci je mi smutno, často bejvám doma zlej
malá daň za vaše "umí", kterou splácí Toulavej.

Každej měsíc jiná štace, čekáš, kam tě uložej
je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně, Toulavej.

R:
Vím, že jednou někdo přijde, tiše píská: no tak jdem
známí kluci ruku stisknou, řeknou: vítej, Toulavej.

Budou hvězdy jako tenkrát, až tě v očích zabolej
celou noc jim bude zpívat, jeden blázen - Toulavej.

R: Sobotní ráno nám poletí vstříc, budeme u cesty stát
vypráším celtu a můžu vám říct
že na starý songy si vzpomenu rád, vzpomenu rád.

Ami G Ami E
Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozumněj
Ami G F E Ami
ať vám poví, proč mi říkaj proč mi říkaj Toulavej ...

Třináctka

Klíč

Emi D
Zve válčit mě pan maršál sám
C H7
v mládí je má síla, milá
Emi D
víš, jak rád tě mám, a až se vrátím
C H7 Emi
třináct růží na polštář ti dám.

G D
R: [: Už mi to i táta říkal koukej žít
Emi Hmi
v neštěstí i štěstí mít
C G
chlap, a neznej klid
Ami
a tarokovou třináctku
H7 Emi
tu musíš v kapse mít. :]

Já dávno o své slávě sním
vínem vlast mě křtila, milá
Turka porazím, a až se vrátím
zlatek třináct na stůl vysázím.

R:

Už v šenku jsem se prával rád
však jsi při tom byla, milá
nechtěj osud znát, když nevrátím se
dej mi z věže zvonit třináctkrát.

R:

Velkej bílej dům

Weekend

G **C** **G**
Když se kouknu k horám v dáli, v duši mám ten stín
D **G**
ten, co zazněl v táty houslích, stín, co zní jak splín
C **G**
kam se tóny ztrácí, dnes juke-box nám je hrá
D **G**
stroj zní a tóny houslí jen málokdo už zná.

G **C** **G** **D** **G**
R: Vídám zářivej bílej dům, tátou stavěnej, dal skrýš k mým snům
C **G** **D** **G**
vídám velkej bílej dům, snívám sen, patřil k mým všem dnům.

Být tak chvíli s mámou a houf dětí kolem mít
svolávat je zmáčené a klít
zas být tak chvíli s tátou, svou dlaní jeho skrýt
nebo procházet se v horách, chvíli pouhou žít.

G **C** **G** **D** **G**
R: Vídám zářivej bílej dům, tátou stavěnej, dal skrýš k mým snům
C **G** **D** **G**
vídám velkej bílej dům, snívám sen, patřil k mým všem dnům.

Proč se loudám blátem a houf lidí kolem mám
když každý z nich je zmáčený a sám
proč neprší mi štěstí jak ve snech vzdálených
sama spím a vstávám, loudím smích.

G **C** **G** **D** **G**
R: Vídám zářivej bílej dům, tátou stavěnej, dal skrýš k mým snům
C **G** **D** **G**
vídám velkej bílej dům, snívám sen, patřil k mým všem dnům.

Vězeňská trilogie

A C#mi
Billy Rose byl černej jezdec, Billy Rose byl noční chodec
Hmi C#mi E
Billy Rose ten všechny trable jak svý jméno znal
Hmi D
až ho zmáčkli líznutýho v cizí káře a tak dál
Dmi A
tak ho šerif za mříže poslal.

V Arizoně ve věznici, šlo zas po nějakou pranici
jen pro trochu mlíka, který dlouho nedostával
seržant sebral kamarády, vzali si ho do parády
aby prej si příště pozor dával.

F#mi C#mi F#mi C#mi
R: Na A bloku to ráno pak sám se oběsil
F#mi C#mi Hmi E
na rám u okna napsal já o tohle se neprosil
F#mi E A
pojďte půjdem Billa všichni v zem uložit.

Luna byl zas mexikánec a pro zákon věčnej psanec **A C#mi**
se ženou a děckem přešel jednou hranici **Hmi C#mi E**
protože měl mokrý záda, málo peněz a žádný práva **Hmi D**
vyhlásili na něj štvanici. **Dmi A**

Možná čekal trochu více, v kasinu do prázdný lžíce
koukal a měl místo jídla jedno vidění
když nemá kam hlavu složit, moh' by tuhle zimu prožít
na cele v texaským vězení.

R: Tak sám si píchal do žil vždy ráno drogu svou **F#mi C#mi F#mi C#mi**
už pátej den se složil, jen ruce svý měl pod hlavou **F#mi C#mi Hmi E**
usmíval se, že měl asi svý vidění **F#mi E A**
pojďte půjdem Lunu přikrýt do vězení. **F#mi E A**

Kilowatt byl důvěřivej, šedesát pět roků starej **A C#mi**
znovu dostal šanci uvidět zas tenhle svět **Hmi C#mi E**
chodil sem tam po ulicích, až zapomněl blahem spící **Hmi D**
za co dostal pětatřicet let. **Dmi A**

Když prohlížel si nový auta, narazil na policajta
ten ho přitáh' se slovy, že zas vykrádá
správce řek' tu nezůstane, k návladnímu půjde pane
ten si další roky vyžádá.

R: Do sluníčka texaskýho když vcházel zcela sám **F#mi C#mi F#mi C#mi**
tu stáli kolem něho samí poldové a ze všech stran **F#mi C#mi Hmi E**
padesát yardů utíkal pak sebou sek' **F#mi E A**
pojďte půjdem všichni spolu až před vrata **F#mi E A**
vězení zbořím za něj, Kilowatta. **F#mi E A**